

ДЖОЙС
МАЙЕР

ДА БЪДЕМ СВОБОДНИ ОТ СМУТ И ОБЪРКВАНЕ

Защо,
Господи,
защо?

Защо, Господи, защо?

**Да бъдем свободни
от смут и объркване**

ДЖОЙС МАЙЕР

ДА БЪДЕМ СВОБОДНИ ОТ СМУТ И ОБЪРКВАНЕ

Защо, Господи, защо?

ФОНДАЦИЯ АНИМ

София, 2010

Copyright © 1995 by Joyce Meyer
Original title: Why, God, why?

Life In the Word, Inc.
P.O. Box 655
Fenton, Missouri 63026
All rights reserved

Първо българско издание
© 2010 Християнска фондация АНИМ
Ловеч 5500, п.к. 12

Изданието се осъществява със съдействието на
Издателство „Нов човек”
София 1303, ул. „Антим I” 28
www.novchovek.com

ISBN: 978-954-407-340-4

Превод от английски: Свилена Стоянова
Графичен дизайн: Филип Папратилов
Предпечат: Васил Папратилов

Съдържание



Предговор	7
1 Какво причинява смут и объркване?	9
2 Освободени от спекулациите	13
3 Становището на вярата	15
4 Благодатта идва ден за ден	17
5 Ако само...	21
6 Ами, ако...?	25
7 Никога не тръгвайте на своя глава	29
8 Естествените разсъждения водят до заблуди	33
9 Смутът ограбва вашата радост	37

Предговор



Йоан 10:10 казва, че крадецът идва, за да открадне, убие и погуби, но Исус дойде, за да имате и да се радвате на живота.

Сатана много иска да ограби радостта ви и да ви попречи да се наслаждавате на живота. Моля се тази книга да ви помогне да се научите как „да оставите Бог да бъде Бог” в живота ви, за да можете да се наслаждавате на изобилие от мир и радост, за които Исус е платил висока цена, за да можете да ги притежавате.

1



Какво причинява смут и объркване?

Объркани ли сте? Има ли нещо, което се случва в живота ви точно сега, което не можете да разберете? Може би това е вашето минало и вие просто не можете да разберете защо животът ви е бил такъв, какъвто е бил. Може би си казвате: „Защо на мен, Боже? Защо не можеха нещата да бъдат по този начин или по онзи? Не разбирам!“

Осъзнавам, че огромен брой хора страдат от голямо объркване и смут. Аз лично съм преживяла своя дял в миналото и знам как смутът тормози хората, затова реших да изследвам защо хората се объркват и смуцават и как това може да бъде предотвратено.

Една вечер провеждах събрание в Канзас Сити, което беше посетено от приблизително 300 човека. Усетих, че трябва да ги попитам колко от тях са понастоящем смутени и притеснени заради някакъв проблем в живота си. За мое голямо учудване,

Защо, Господи, защо?

видях само двама човека, които не вдигат ръка, и единият от тях беше съпругът ми.

Ако бях видяла правилно, 298 от 300 човека бяха смутени и притеснени. Това означава 99,3 %. Когато започнах да проверявам в различни среди, открих, че такова е състоянието на повечето хора. Процентът беше различен на различните места, но винаги беше много висок.

Разсъждавайки за това, аз поисках от Господ да ми покаже какво причинява този смут и объркване. Тогава Той ми каза: *Кажим им да престанат да се опитват сами да разгадаят и разбират всичко; така няма да бъдат обърквани и смутени.* Сега вече разбирам защо аз не страдам от объркване и притеснение. Все още има много неща в живота ми, които не мога да разбера, но днес всичко е различно. Бог ме е освободил от това да се опитвам да разбера причината за всичко. *Бог ме е освободил от помисли* (търсене на причини – помислите, за които говори II Коринтяни 10:5) и аз вече не се опитвам да разгада нещата в живота си, които не мога да разбера.

Това звучи много лесно, нали? Има абсолютна свобода от терзанията на смута и объркването, когато се възпротивим на изкушението да разгадаваме (да си обясняваме) всичко. Ако наистина се замислите, това е съвсем логично, защото всичко това се случва в зоната, наречена „ум, разсъдък“.

Умът е бойното поле, на което или губим, или печелим войната със Сатана. *Бог не е Бог на безредие (автор на смут и объркване)* – I Коринтяни 14:33, Сатана е. Дяволът ни предлага теории и разумни обяснения, които не са съобразени с Божието Слово. II Коринтяни 10:4,5 от разширения превод на Библията ни казва, че едно от нещата, които ще трябва да елиминираме, за

Какво причинява смут и объркване?

да спечелим войната, това е търсенето на разумни обяснения. Стиховете казват:

„Защото оръжията, с които воюваме, не са физически оръжия от плът и кръв, но са могъщи пред Бога за събарянето на крепости,

за оборването на аргументи, теории и умствени спекулаций, както и на всяка гордост и надменност, които се надигат против истинското познание на Бога; и пленяваме всяка мисъл и цел в покорство на Христос, Месия, Помазаника.”

II Коринтяни 10:4,5

Ако Словото ни казва да не се опитваме да спекулираме, то ние сме длъжни да му се покорим. И когато се надигнат различни предложения в търсене на разумни обяснения, ние трябва да покоряваме мислите си на Христос. Тези стихове ни говорят, че сме във война и битката е мисловна. Сатана атакува умовете ни.

Според тези стихове ние се борим срещу неговите атаки, срещу *въображения и фантазии*. Някога представяли ли сте си неща, които не са верни; или сте виждали неща на екрана на своя ум, за които знаете, че не са правилни? *Теориите* са разнообразни схеми и идеи за това как да разрешите собствените си проблеми, а *спекулациите* са сондирането на ума в опит да се открият отговори на въпроси, които само Бог знае.

В обобщение на тази глава ще кажа, че смутът и объркването в живота са причинени от опитите ни да разгадаем или намерим отговори на ситуации, които единствено Бог знае. По някаква причина те са известни само на Него, и Той не ни ги разкрива.

2



Освободени от спекулациите

Преди напълно да оцените личното ми освобождение от „разумните разсъждения”, трябва да разберете какъв начин на мислене съм имала.

По-рано в живота си смятах, че най-добрата и сигурна политика е да не разчитам на никого, да бъда независима и сама да се погрижа за себе си. Бях си наумила, че колкото по-малко помощ търся, толкова по-добре ще съм, защото няма да бъда длъжна на никого с нищо. Бях уморена от това да бъда наранявана и смятах, че по този начин ще се предпазя от болката.

Разбира се, не бях права, но ми отне много дълго време да го осъзная и да го призная. И през това дълго време аз прекарвах дните си в тревоги, разсъждения, пресмятане, измисляне на теории, спекулации, терзания, притеснения, безпокойство и т.н. и т.н. Колкото по-независими сме, толкова по-трудно е да се доверяваме на Бога и на когото и да било.

Господ иска да зависим изцяло от Него, а не да бъдем независими и да разчитаме на себе си. Колкото повече уповавате на Исус Христос, толкова повече ще можете да Му предадете

Защо, Господи, защо?

нещата, които не разбирате, като знаете, че Той ги знае и на точното време ще ви ги открие.

Не бъркайте подобно отношение с пасивност. Ние не бива да бъдем пасивни, поне що се отнася до вярата. Ако нещо се случва в живота ви или в живота на ваш приятел, а вие не разбирате какво или защо се случва, непременно започнете с молитва. Поискайте от Святия Дух да ви даде яснота, да ви научи, да ви даде откровение, а след това чакайте търпеливо, като знаете, че Бог на своето време ще ви даде разбиране.¹

Когато се надигнат въпроси в сърцата ви, може да разсъждавате върху тях за момент, но точно когато започнете да усещате смут и притеснение, благодарете на Бога, че Той има отговорите. Кажете Му, че сте удовлетворени да знаете, че Той знае отговорите и че Му се доверявате да ви покаже ясно нещата, когато дойде Неговото точно време.

Никога няма да бъдете освободени от спекулативното си мислене, от търсенето на обяснения и от притесненията, ако не приемете като ваше становището, което ви описвах досега. Всъщност, това становище е *становището на вярата*.

1. вижте и книгата на Джойс Майер, в която се говори за Божието време: *Кога, Господи, Кога?*

3



Становището на вярата

Можем да говорим за вярата като за доктрина или за начин, по който получаваме от Бога. В Ефесяни 2:8-9 виждаме, че по благодат и *чрез вяра* се спасяваме. Евреи 11:2 (разширен превод) казва: „Вярата е сигурността, увереносттаза нещата, за които се надяваме, доказателство за нещата, които не виждаме”. Можем да опишем или определим вярата по много различни начини, но аз вярвам, че един много обикновен начин, по който можем да погледнем на вярата и дори да проверим дали действаме с вяра, е да кажем, че „вярата има становище”.

Становището на вяра ни дава спокойствие. Евреи 4:3 ни казва, че онези, които вярват в Бога, влизат в Неговата почивка. В същата глава Евреи се казва, че този, който веднъж е влязъл в Божията почивка (запомнете, че вярата е пътят или порталът към почивката) си е починал от умората, изтощението и от болката на човешките трудове. (ст. 10) Търсенето на причини или разумни обяснения е голям товар и той ви води към смут и объркване, а не към почивка.

Становището на вярата заявява, че аз ще предам всяка своя грижа на Него, защото Той наистина се грижи. (I Петър 5:7)

Защо, Господи, защо?

Казва още: *Не е необходимо да знам и да разбирам всичко, което се случва. Доволен съм, че познавам Онзи, Който знае всичко.* Затова прекарвайте времето си в по-задълбочено опознаване на Него, вместо в опити да разгадаете защо прави това, което Той прави.

В отношението на вярата няма тревоги, терзания или безпокойство за утрешния ден, защото вярата разбира, че през каквото и да трябва да премине, дори и непознатото от утрешния ден, Исус вече е бил там. Не забравяйте, че Той е този, който е бил, който Е, и който ще бъде. Той е бил още преди да се положат основите на света. Той е участвал в сътворението. Той ви е познавал още преди да се родите. Самият Той ви е оформял в утробите на вашите майки. И не само че е бил в началото, но Той е Началото, Той е Алфа.

А какво да кажем за края? Започва ли Той нещо, което да забрави и от което да се откаже? *Никога.* Той винаги довежда до край това, което е започнал (Евреи 12:2; Филипияни 1:6). Той ще бъде там докрай. Той е Краят, Той е Омега. Обичам да казвам: „Той е не само Алфа и Омега, Началото и Краят, но Той е и всичко, което се намира между тях”.

Когато виждам, че Исус се бави, аз знам, че пред себе си имам още много утрешни дни, а също и вие. Радвам се и съм спокойна като знам, че каквото и да се случи в утрешния ден, Той държи и мен, и бъдещето ми в дланите на Своите ръце. (Исаия 49:16)

Становището на вярата се поддържа всеки ден!

4



Благодатта идва ден за ден

Спекулативното мислене и търсенето на обяснения или ни държат в капана на миналото, или ни тласкат към бъдещето. Но запомнете, че Библията казва: „*Сега* вярата е...” (Евреи 11:1) Ако се опитвате да живеете в миналото, животът ви ще бъде труден. Той не нарича Себе си „великият, който Аз бях”. Ако се опитвате да живеете в бъдещето или да разгадате какво ще се случи утрешния ден, животът ви отново ще бъде труден. Той не нарича Себе си „великият, който ще бъда”. Но ако живеете ден за ден, този ден, в който се намирате сега, животът ви ще бъде много по-лесен. Той казва: „Аз съм, Който съм” (Изход 3:14). *Сега* вярата е.

Господ каза на учениците в бурята: „Защо се боите? Дерзайте, Аз съм!” (Матей 14:27, перифраза мой.) Исус всъщност им казва: „*Аз съм* тук за вас точно сега и когато *Аз съм*, всичко ще бъде наред“. Затова живеете днес! Ако се тревожите за миналото или за утрешния ден, това ще ограби днешния. Дадена ви е благодат за днес. Благодатта за утре няма да дойде, докато не настъпи утрешния ден, а онази за миналия вече е изразходвана. Благодатта

Защо, Господи, защо?

е даване на възможност, благоволение и сила от Святия Дух, за да ви помогне да направите каквото е необходимо да бъде направено. Благодатта не може да бъде получена предварително, нито може да бъде прибрана на съхранение.

Спомнете си израиляните в пустинята. Бог по свръхестествен начин ги храни всеки ден, като прави храната им да вали от небето. Те я наричат „манна”. Точно като нас и те искат да се погрижат да имат достатъчно и за утрешния ден. Опитват се да снабдят предварително своите нужди, в случай че Бог забрави да бъде чудотворец на следващата сутрин. Но Бог им забранява да си събират повече, отколкото им е необходимо за деня, с изключение на съботата. Ако все пак съберат повече от нужното да преживеят деня, това, което им оставало се разваляло.

Спрете и обмислете този много силен пример, който можем да приложим в живота си днес. Когато се опитвате да разсъждавате, да търсите причини, да се тревожите и тормозите, не се ли опитвате да си съхраните манна за утрешния ден? Вашият небесен Баща иска да Му се доверите за утрешния ден. Притчи 3:5, разширеният превод, казва: „да се доверим на Господа от все сърце, с целия си ум (мисли) и да не уповаваме на собствения си разум“.

Веднъж прочетох следната илюстрация. Двама мъже били в затвора заради свидетелствата си за Исус Христос. Те трябвало да бъдат изгорени на клада на следващия ден. Единият бил по-възрастен, с богат опит в пътищата на Господа. Другият бил млад, обичал силно Господа, но нямал много опит.

С настъпването на вечерта, когато започнало да се смрачава, по-младият драснал кибритена клечка, за да запали с нея свещ. В този момент се опарил на пламъчето. Тогава започнал да се

Благодатта идва ден за ден

ядосва и да крещи от страх: „Ако опарването на пръста ми боли толкова много, няма да мога да понеса горенето на кладата”. А по-възрастният мъж го утешил с думите: „Синко, Бог не поиска от теб да опариш пръста си и затова не ти даде благодат за това. Той иска от теб да направиш тази жертва в живота си и можеш да бъдеш сигурен, че с настъпването на утрото благодатта Му ще бъде там, за да ти помогне да направиш каквото е необходимо да направиш”.

Виждате, че възрастният мъж, с по-богат опит, познава от годините живот с Господа, че несъмнено с настъпването на утрото, благодатта на Бога ще бъде там. Затова е спокоен в *настоящето*, защото има вярата *сега*, че през утрешния ден способността (поради благодатта) ще бъде там.

Виждаме от този пример, че вярата ни освобождава от спекулацията и от търсенето на отговори. Вярата не се нуждае да обясни и разгадае бъдещето. Вярата е спокойна, защото знае, че Бога ще прати утрешната манна през утрешния ден. Насърчавам ви да не губите днешния си ден в размишления какво се е случило в миналото или в опити да разгадате какво ще се случи в бъдещето.

Както прочетох преди години: „Вчерашният ден е като анулиран чек; утрешният е като надеждна полица, а днешният е като единствените пари в брой, с които разполагате. Затова, *използвайте ги мъдро!*”

5



Ако само...

Апостол Павел ни учи във Филипяни да оставим нещата, които стоят в миналото ни и да се прицелим към онова, което стои пред нас (Филипяни 3:13). А как се държим за миналото си, ако не в мислите си? Вярвам, че можем напълно да се изхабим, ако живеем мисловно в миналото си, затова трябва да използваме силите си, за да живеем днес.

Случвало ли ви се е да преживявате отново и отново минали грешки? Мислили ли сте някога: „Защо направих това? *Ако само* не бях казвала или правила това?” Или: „*Ако само* бях правила това и това...” Внимавайте, когато започнете да премисляте с: „*Ако само...*”

Може би сте си мислили, че правите всичко по начина, по който трябва да бъде направено, но въпреки това нещата се развиват зле. Тогава може би се чудите: „Защо стана така? Защо, Господи, защо? Не мога да го проумея. Трябва да разбера. Не понасям да не знам защо се получава така. Толкова съм объркана!”

Някога мислили ли сте си подобни неща? Позволете ми да бъда безкомпромисно пряма. *Вие сами тормозите себе си!* Аз

Защо, Господи, защо?

самата съм прекарала дълги години, правейки именно това. *Няма полза!* Имало е и все още има много неща в миналото, които не съм могла и все още не разбирам. Но благодаря на Бога, че Той най-после успя да ме убеди, че трябва да оставя онова, което стои зад мен и да се спусна към това, което е поставил пред мен. Днес аз се радвам на невероятен мир.

Словото казва в Исая 26:3, че Бог ще „опazi в свършен мир онези, които се упоават, насочват мислите си” към Него. Тук не става въпрос за хора, които са заети да разсъждават, да търсят отговори, да се опитват да разгадаят всичко в живота си. Не те ще бъдат опазени в свършен мир.

Има много очевидно несправедливи и нечестни неща, които се случват. В моето минало, както може би и във вашето, са се случвали много неща, които не са били справедливи, които са ми причинили множество проблеми, рани и болки, от които съм се възстановявала с години.

Много време съм прекарала в самосъжаление, търсейки поводи да се скарам с някого в своето озлобление – огорчена и негодуваща, опитвайки се да разбера защо всичко това се е случило точно на мен. Защо Бог не ми помогна? Защо никой не ми помогна?

Накрая осъзнах, че сама правя себе си нещастна. Аз прахосвах всеки свой настоящ ден в опити да разбера вчерашния. Един ден Бог ми каза: „Джойс, можеш да бъдеш или пълна със самосъжаление, или със сила. Кое от двете искаш?”²

Понякога човек може да живее в отминалите си победи. Дори се увлича в това да намери причините, поради които е успял, за

2. Джойс Майер, *Обърнете самосъжалението в сила*. Поучение, записано на аудиокасети.

Ако само...

да се опита отново да успее. Аз съм прекарала много време в умствено *отдаване* на моите минали победи. Но това не бива да ви попречи да вървите напред. Миналото си е минало. Независимо дали е било пълно с победи или поражения, то си остава минало. Заминало си е! Отминало е! Затова, *живейте днес!*

Няма нищо лошо в приятните спомени, но е голяма грешка да *живеете* въз основа на отминалите победи. След всяко събитие в живота ви спуснете завесите зад себе си и продължете към следващото нещо, което Бог има за вас. Филипияни 3:13 казва: „като забравям нещата, които стоят зад мен и се прицелвам напред към онова, което ми предстои.”

Отново искам да повтора да внимавате, когато започнете да мислите: „Само ако...” Ако се случи нещо лошо, ние можем да си помислим: „ако само не бях направил това по този начин...” Ако се случи нещо хубаво, тогава сме склонни да си кажем: „ако само можех да го направя да се случи отново...”

Забравете миналото! Не се опитвайте да разсъждавате повече за това. Вземете решение *сега* да се отправите напред.

6



Ами, ако...?

Друга умствена стрела (Библията ги нарича в Ефесяни 6:16 „огнени стрели“), която Сатана изстрелва към вас, е пораждащото страх изказване: „ами ако...?“

Ами, ако парите не дойдат? *Ами, ако* ви наранят? *Ами, ако* се разболеете сериозно? *Ами, ако* изгубите работата си? *Ами, ако* останете сами за цял живот? *Ами, ако* Бог не отговори? *Ами, ако* направите грешка? *Ами, ако* се провалите? *Ами, ако* ви се присмиват? *Ами, ако* ви отхвърлят? И списъкът продължава и продължава. Разпознавате ли този начин на мислене?

Всички тези въпроси, „ами, ако...“ са друга форма да се опитате да разгадаете всичко чрез „разсъжденията“ си и търсенето на отговори. „Ами, ако“ се поражда като въпрос и след себе си влачи цял влак със спекулативни мисли, които ви рисуват много черни картини. „Ами, ако“ са въпроси, които ни отвеждат в бъдещето и ни карат да се боим от неща, които изобщо не са се случили и може би никога няма да се случат, освен ако ние не ги създадем чрез страховете си.

Защо, Господи, защо?

„Ами, ако” причинява смут и объркване точно както и „ако само...”. И двете са форми на мислене, на които не бива да се подаваме. И двете попадат във II Коринтяни 10, под „теории, мисли, спекулации” (разширения превод на Библията) и „въображения, помисли”, които трябва да бъдат съборени.

Нека ви дам един практичен пример за това, което се опитвам да ви кажа. В определен момент в нашето служение се нуждаехме от сграда, в която да провеждаме седмичните си събрания. Сградата, в която преди това се събирахме в продължение на пет години, до две години трябваше да бъде разрушена и на нейно място трябваше да се издигне огромен търговски център. Ние си търсехме сграда, в която да преместим офисите си, да има място за детска ясла, за детското служение, без да бъдем ограничавани. Освен това се нуждаехме от поне 300 места за паркиране.

Сигурно си мислите, че такава сграда не е трудно да се наеме, но за нас това никак не беше лесно. През тези две години ние непрекъснато търсихме. Бяхме проверили всяка една възможност. Изглеждаше така, сякаш сме стигнали до задънена улица.

Дяволът хвърляше огнени стрели от типа: „Ами, ако минат тези две години, а още нямаме сграда?” Други носеха посланието: „Ако само бяхте приели това и това предложение за еди-кой си имот, когато той беше на разположение така евтино, сега нямаше да сте в тази ситуация. Ами, ако сте пропуснали възможността дадена ви от Бога? Ако само знаехте повече по тези въпроси, тогава щяхте да знаете какво да правите. Ами, ако купите имот, и след това не можете да получите необходимите разрешения, за да го узаконите? Ами, ако платите прекалено много пари и после намерите нещо, което е по-изгодно?”

Ами, ако...?

Често благодаря на Бога, че бях освободена от оковите на собствените си „разумни разсъждения“ преди да се надигне проблемът с нуждата от сграда. Ако същата ситуация беше възникнала няколко години преди това, аз щях наистина да направя живота си нещастен, объркан, смутен и пълен със страхове, опитвайки се сама да разгадая и измисля отговорите на всички тези въпроси.

Днес съм способна да вярвам, че стъпките ни са напътствани от Господ. (Псалом 37:23) Ние се молим и се доверяваме на Бога и повече от всичко искаме да изпълним Неговата воля. Следователно, Той ще ни води на правилните места в правилното време. Бог обикновено никога не подранява, но и *никога* не закъснява. Имаше различни сделки, които се опитвахме и опитвахме да сключим в миналото, но просто не се получаваха, колкото и да се стараехме. Но в точното време Бог наистина осигури за нас невероятно място под наем и със сигурност ще продължава да ни снабдява и да ни води във всяка стъпка по пътя ни.

Днес мога да погледна назад към възникналите възможни ситуации и да видя защо те нямаше да бъдат правилни. Но по онова време ми се струваше, че сякаш докато се опитвах толкова упорито да намеря място, нищо не даваше резултат. Нищо няма да даде добър резултат, ако ние сме извън Божието време и се опитваме сами да *направим* нещо да се случи.

Бог най-добре знае какво точно прави. Той държи всичко в пълен контрол. Затова мога да се отпусна и да знам, че макар и да не знам какво да правя, аз познавам Този, Който знае всичко.

А вие? Познавате ли Исус? Тогава познавате Всезнаещия, Вездесъщия, Всемогъщия Бог – Този, който притежава всичката сила и мощ, Който знае всичко и е навсякъде по всяко време.

Защо, Господи, защо?

Отпуснете се! *Ами, ако* вие разсъждавате и разсъждавате и най-накрая откриете отговора, а Бог ви изненада като направи нещата по напълно различен начин? Тогава цялото това време ще бъде загубено. Не сте ли изгубили достатъчно време в търсене на отговори, в смут и объркване?

Ето една идея – Ами, ако се отпуснете и просто оставите Бог да бъде Бог?

7



Никога не тръгвайте на своя глава

Аз се молах да получа дарбата на разпознаване, така че животът ми да функционира по-ефективно. Всъщност се бях молила доста време за това, когато Святият Дух ми каза: „Джойс, никога няма да действаш с дарбата разпознаване, ако не се откажеш от собствените си разумни разсъждения!”

I Коринтяни 2:14-16 ни казва съвсем ясно, че естественият човек не разбира духовното. Господ използва това слово, за да ме убеди в това, което ми каза. Ако моят дух разпознае дадено нещо, а главата ми започне да разсъждава дали това има смисъл или не, разумно ли е или не, тогава никога няма да мога да имам напредък. Защо? Поради това, което казва I Кор. 2:14 – Естественият човек не може да проумее духовните неща, защото те се разпознават духовно. Духът знае неща, които главата ви не знае.

Ако сте новородено дете на Бога, тогава Святият Дух обитава във вашия човешки дух. Вярвам, че Той се опитва да ни каже толкова много неща, които ние не схващаме и дори отхвърляме, защото много често оперираме в душевната сфера.

Защо, Господи, защо?

Ще ви дам един пример. Една сутрин, докато се обличах, за да отида на едно от нашите седмични събрания „Живот в Словото“, си мислех за жената, която води помощното ни служение и за това колко вярна и посветена е тя. В сърцето ми се надигна желание да направя нещо за нея, за да я благословя по някакъв начин.

Тогава казах: „Господи, какво мога да направя за Рут Ан?“ Изпитах силно чувство или казано по друг начин – *знаех*, че трябва да ѝ дам една нова червена рокля, която беше закачена в гардероба ми. Бях я купила три месеца по-рано. И макар че много я харесвах, всеки път когато решавах да я облека, цялото ми желание да я нося изчезваше. Тя все още стоеше в найлоновия плик, с който я взех от магазина, заедно с всички етикети. Рут Ан беше малко по-едра от мен, но много интересно, че аз бях купила роклята с един размер по-голяма от този, който по принцип нося, защото нямаха моя размер. Поради модела на самата рокля, не смятах, че някой ще забележи, ако тя ми стои малко по-свободно.

Но когато в духа ми се надигна това силно желание да ѝ подаря тази рокля, главата ми веднага каза: „Но роклята е съвсем нова, Господи“. Забележете как чрез ума ми естественият човек у мен спори с духовния, макар спорът да е напълно безсмислен. След това добавих: „Със сигурност няма да ме накараш да подаря рокля, която е съвсем нова“. Всъщност, ако се бях замислила за характера на Бога, за Неговата щедрост и превъзходство, щях да знам, че Той ще поиска от мен да дам нова рокля, а не някоя, която е носена.

Цар Давид казва във II Царе 24:24 във връзка с построяването на храма: „Няма да принесе всеизгаряния на Господа, моя Бог, за които не съм платил цена (които не ми струват нищо)“. Вижте,

Никога не тръгвайте на своя глава

плътта ни няма нищо против да се раздели с нещо, което не означава „нищо“ за нас. Но новата червена рокля е съвсем друго нещо. За да я дам, аз трябваше да съм готова на тази жертва.

Последният ми довод беше особено смешен. Аз казах: „Господи, ама аз съм купила едни красиви обици в сребърен и червен цвят, за да подхождат на роклята“. Казах Му го с много страдателен и жален глас. Май съм се надявала Той да ме съжали. Отговорите му на първите ми два довода бяха абсолютно мълчание, а при третия ми каза, че мога да ѝ подаря и обиците, ако да ги задържа без роклята представляваше чак такъв проблем за мен.

Бог никога не спори с нас. Той ни казва *чрез желание, впечатление, знание в духа ни, чрез тих глас, а понякога и чрез явен глас, а много често и чрез Писанията, които ни обяснява*. Помнете, че Бог никога няма да ви накара да направите нещо извън Неговата воля, която е Неговото Слово. Освен това искам да ви предупредя за това да бъдете водени от гласове. Ще чуете различни мнения, различни гласове. Винаги се уверявайте, дали даден глас е потвърден от свидетелството на Святия Дух във вас.

Моят дух ясно свидетелстваше, че трябва да дам тази рокля на Рут Ан, но плътта ми не искаше да се откаже от нея. Затова продължавах да изтъквам пред Господа различни *разумни причини* защо няма смисъл да давам роклята. Но Бог не спореше с мен. Той беше казал това, което трябваше да ми каже. Ако си спомняте, в самото начало аз бях започнала да мисля за Рут Ан, какво благословение беше тя, и бях поискала Бог да ми покаже какво мога да направя за нея. И Той ми каза, но моят разум (главата ми) не хареса Неговите думи, макар духът ми да знаеше, че точно това е правилното. Сега вече зависеше от мен да *взема решението*.

Защо, Господи, защо?

Аз обаче отложих това решение. Това обикновено е любимият ни начин да се измъкнем от това, което Бог ни казва, без да бъдем безочливо непокорни, или *поне ние така си мислим*. Всъщност, отлагането е непокорство. Добрите намерения не са покорство. Действието въз основа на Божието Слово – това е покорство.

Минаха няколко седмици и аз забравих всичко свързано с това преживяване. *Бог обаче не забрави*. Аз се молих за Рут Ан и дори казах същите думи отново: „Господи, как мога да благословя Рут Ан?” Тогава пред мен изникна отново същата червена рокля. Накрая осъзнах, че не съм покорна и бързо ѝ подарих тази рокля.

Всъщност, когато тръгнах да ѝ я давам, аз осъзнах, че я бях купила тъкмо за нея и точно затова тя стоеше в гардероба ми цели три месеца – нова, без дори да я извадя от опаковката ѝ. Господ, разбира се, знае всичко това предварително. Но за нас покорството може да се окаже труден проект. Цялото объркване идва от това, че естественият ни човек не разбира духовния човек, за който говори I Коринтяни гл. 2.

„Защо, Господи, защо? – пита естественият човек. – Защо искаш от мен да направя жертва? Защо не може да бъде по-лесно? Защо трябва да ми е толкова трудно?” Римляни 8:6 казва, че умът на плътта е усещане (чувство) и разум без Святия Дух. Също така говори, че подобно поведение краде мира ни.

И ако сте забравили за какво говорим в тази книга, нека ви напомня, че опитите ни да намерим отговорите на въпроса: „Защо, Господи, защо?” ни водят само до смут, ограбват мира ни и в крайна сметка радостта ни.

Искате ли да се радвате на живота си? Ако е така, „разумните разсъждения” ще трябва да си тръгнат.

8



Естествените разсъждения водят до заблуди

Единствената ни надежда да не бъдем подмамвани от заблуди в тези дни е да се научим да ходим в Духа – да бъдем водени от Духа, а не от плътта. Сатана търси плътски християни, които са водени от ума си, от емоциите си и от собствената си воля, а не от Божието Слово и от Духа му. Не можем да предприемаме действия, защото така чувстваме или не чувстваме. Длъжни сме заради Царството и заради собствената си сигурност да предприемаме действия, които са водени от Духа.

Умът обича да проследява и намира място на всичко. Той се стреми да подреди всичко, така че то да има смисъл; търси да се увери сам. Ние не обичаме въпросите без отговори. Но едно от средствата, които Духът използва, за да разпъне плътта ни, това са неотговорените въпроси. Когато не *знаем* отговора, можем или да се доверим на Бога, или да се тревожим, опитвайки се да го открием.

Защо, Господи, защо?

Святият Дух има отговорността да доведе вярващия до състояние на зрялост след като Исус го спаси. Този вярващ, който може да се довери на Бога тогава, когато сякаш нещата нямат никакъв смисъл, е зрял вярващ. Затова Бог не винаги ни дава отговорите на всички наши въпроси, защото така ни учи да Му се доверим. Не бива да забравяте, че човешкият ум силно се противи на Божия план. Умът ви е естествен и е част от *плътта*, докато не се обнови и не се научи да *мисли духовно*.

Римляни гл. 8 говори за ума (поривите) на плътта и ума (поривите) на Духа. Галатяни 5:17 казва, че плътта силно се противи на Духа, а Духът се противи на плътта и те постоянно воюват и са в конфликт един с друг.

Нека се върнем към първоначалната мисъл от началото на тази глава. Естественият ум иска да *постави* всичко на място и да го подреди в хубав, малък съд, където всичко да си бъде на мястото и никога да не ни оставя в незнание.

Преди време имахме в офиса си много пощенски кутии с малки процепи, през които да се пуска пощата. На всяка беше написано името на съответния работник от офиса. Когато исках да изпратя послание или да дам някакви инструкции на даден работник, аз пусках бележка през този процеп в пощенската му кутия. От време на време, това което исках да се свърши, не се правеше и когато проверявах, откривах, че съм пускала бележката в неправилната кутия. Понякога дори съм слагала бележките в процепа на празни кутии, на които няма ничие име.

Господ използва тези процепи на пощенските кутии, за да ме научи на този урок, който аз сега се опитвам да ви предам. Той ми показва, че точно както аз бях пускала бележките в неправилните кутии в офиса, понякога правя това и в главата си. Винаги съм искала да мога да поставя всяко нещо на мястото му в своето

Естествените разсъждения водят до заблуди

мислене, така че да имам добре опакован малък пакет, в който всичко си е на мястото, и в който винаги мога да открия това, което търся и него да доверя на Господ. Аз имах сериозен проблем с „разумните разсъждения“. Често питах: „Защо, Господи, защо?“ Бях пълна със смут, объркване, тревоги и липса на радост и мир.

Господ ми показа, че понякога сама мамех себе си, защото си мислех, че всичко съм разбрала и предприемах действие или не предприемах такова въз основа на мои си съображения. По-късно откривах, след като вече бях направила бъркотията, че макар да смятах че знам, разбирам и осъзнавам всичко, все пак поставях нещата в неправилния процеп – не където трябва. Бог употреби Притчи 3:7, за да ми помогне да осъзная тази истина: „Не се считайте за мъдри в своите си очи“. Господ ми показа, че не съм и наполовина толкова умна, колкото си мислех, че съм. И тук не говоря за умствен интелект. Говоря за мнението, което имаме за себе си – мислим си, че разбираме всичко.

Притчи 3:5,6 (разширен превод на Библията):

„Уповавай, довери се, разчитай на Господа от все сърце и ум и не се осланяй на своите прозрения или съображения. Във всичките си пътища знай, признавай, разпознавай Него и Той ще направлява, изправя и изявява пътешките ти.“

Когато Бог направи нещата ясни, във вас не остава никакъв смут и съмнение, но ако се опитвате сами да откриете разумно обяснение или да разкриете нещата, може да се окаже, че се въртите в кръг без изобщо да познавате истината. Стих 7 от разширения превод казва: „Не се считайте за мъдри в своите си очи“.

Има два начина да подходите към една ситуация – единият е правилен, а другият – не е. Единият е духовен, а другият е плътски. Да предположим, че някой ми даде лично пророчество, което аз не мога да разбера или че имам духовен сън, който не разбирам.

Защо, Господи, защо?

Мога да отида при своя Баща и да му кажа: „Татко, не разбирам това. Бих искала да го разбера, затова Те моля Ти да ми дадеш откровение. Дай ми разбиране”.

След това поставям това, което не разбирам на страни. С други думи спирам да мисля повече за него. Поставям го в Божиите ръце. Ако и когато Той е готов да ми даде разбиране, Той ще ми го припомни. Йоан 14:26 казва, че Святият Дух ще ни напомня различни неща. Той ще ми даде чрез откровение да *знам* неща, които никога не съм можела сама да разгадая.

Вторият начин, по който мога да се опитам да се справя със същата ситуация, ако съм имала сън или пророчество, е като се опитам упорито да го разгадая. Мога да говоря на много хора за това и да проуча тяхното мнение. Мога да кажа със сигурност, че повечето от тях ще имат различно мнение и това само ще засили моето объркване. А след това, когато разбере всичко, ще започна да предприемам действия. Но ако трябва да бъде съвсем откровена, ще трябва да призная, че не съм имала никакъв вътрешен мир. Ако продължа да се опитвам да направя нещо да се случи, въз основа на това, което сама съм спекулирала за съня, пророчеството или видението, *в крайна сметка ще причиня голяма бъркотия.*

Запомнете, че спекулациите водят до смут и объркване. И тук не ви казвам да не мислим за това, което ни се случва в живота и за проблемите, но има голяма разлика между това да размишляваме върху нещо достатъчно дълго, за да се опитаме да го разберем, и това да се опитваме толкова упорито да разгадаем и намерим отговорите за нещо, че да се объркаме още повече.

Когато се чувствате объркани, нека това бъде предупредителен знак, че се опитвате да се справите с нещо в живота си по неправилния начин.

9



Смутът ограбва вашата радост

В тази последна глава нека отново посоча, че *смутът и объркването не са от Бога*. Първо Коринтяни 14:33 казва, че Бог не е авторът на объркването и смута. Колосяни 3:15 говори за това, че Божият мир трябва да бъде „реферът, посредникът”, който определя решенията в живота ни. Мирът като съдия показва какво е право и какво не е.

Смутът е точно противоположното на мира. „Смут” означава всичко да бъде объркано, нечисто, смесено, неясно или едно нещо да се обърка с друго. „Мирът” означава ред, необезпокоено вътрешно удовлетворение, спокойствие. Ако човек няма мир, той не може да има радост. Исус казва в Йоан 10:10, че крадецът идва, за да открадне, убие и унищожи, но Той, Исус дойде, за „да имаме и да се радваме” на живота.

Преди няколко години реших, че ще се радвам и наслаждавам на Бога и на живота. Ако Исус е умрял за мен, не само за да имам живот, но и за да му се наслаждавам, аз трябва да се опитам да му се наслаждавам истински.

Защо, Господи, защо?

В Йоан гл. 15 се разказва как Исус поучава за живот на пребъждане в Бога, което означава да влезем в Неговата почивка. В първите десет стиха Той говори за пребъждане в Него. А в 11 стих Исус казва (разширен превод на Библията):

„Казах ви тези неща, за да може радостта и насладата Ми да бъдат във вас и радостта и доволството ви да бъдат в пълна мяра, свършени и изобилни.”

Това със сигурност звучи така, сякаш Той иска ние да се радваме на живота. Смутът определено ще попречи да постигнем тази цел.

В заключение искам да ви насърча да вземете решение да живеете в радост, вместо в смут и терзания. За целта ще трябва да се откажете от „*разумните си обяснения*”. Всеки път, когато преживеем духовна победа ние трябва да се откажем от нещо от плътско естество. Естеството на плътта винаги се опитва да „разгадае нещата”. Естеството на Духа „се доверява на Бога да открие отговорите Си на точното време.”

Ако сте готови да се откажете от „*разумните си обяснения*”, наистина вярвам, че ще пожънете *мир и радост*.

Как да преживеете ТОЗИ НОВ ЖИВОТ



Ако никога не сте канили Исус да бъде ваш Господ и Спасител, призовавам ви да го направите сега. Можете да се молите с тази молитва и ако сте искрени, наистина ще преживеете този нов живот в Христос:

Господи Боже, вярвам, че Исус Христос е Твоят Син, Спасителят на света. Вярвам, че Той е умрял на кръста заради мен и е понесъл всичките ми грехове. Слязъл е в ада вместо мен и е тържествувал над смъртта. Вярвам, че Исус Христос е възкръснал от мъртвите и сега стои от дясната Ти страна. Нуждая се от Теб, Господи. Прости ми греховете, спаси ме, ела и живей в мен. Искам да бъда новороден.

Повярвайте, че Исус живее в сърцето ви. Греховете ви са простени и вие сте оправдани, а когато Исус се върне, вие ще бъдете завинаги с Него.

Намерете добра църква, която да ви поучава в Божието Слово и започнете да растете в Христос. Нищо няма да се промени в живота ви без познаването на Божието Слово.

Защо, Господи, защо?

Приятели,

Йоан 8:31,32 казва: „ако пребъдвате в моето слово... наистина сте Мои ученици. И ще познаете Истината и тя ще ви направи свободни“.

Насърчавам ви да се хванете за Божието Слово, да го положите дълбоко в сърцата си, а според II Коринтяни 3:18, когато се оглеждате в Словото, вие ще се преобразите в образа на Исус Христос.

Можете да ми пишете и да ми кажете, че сте приели Христос, както и да помолите за безплатна брошура за това как да започнете своя нов живот в Христос.

С обич, Джойс

ДЖОЙС МАЙЕР е сред водещите библейски учители практики. Нейните книги са номер едно по продажби според „Ню Йорк Таймс“ – сред тях са повече от осемдесет вдъхновяващи книги, между които „Никога не се предавайте“, „Тайната на истинското щастие“, цялата поредица „Бойното поле на ума“ първият ѝ опит в художествената литература „Пенито“, както и много други. Тя е издала хиляди аудио и видео поучения и уроци. По целия свят се излъчва радио и телевизионното ѝ предаване „Да се насладиш на ежедневиия живот“, а самата Джойс пътува по целия свят, за да провежда конференции. Джойс и съпругът и Дейв са родители на четири вече пораснали деца и живеят в Сейнт Луис, Мисури.

Молитва за спасение

Бог ви обича и иска да има лично взаимоотношение с вас. Ако не сте приели Исус Христос за свой Спасител, можете да го направите точно сега. Просто отворете сърцето си към Него и се помолете с тази молитва...

„Отче, аз знам, че съм съгрешил спря- мо Теб. Моля Те, прости ми! Очисти сър- цето ми. Обещавам да се доверя на Исус, Твоя Син. Вярвам, че Той умря за мен – че взе моя грях върху Себе Си, когато умря на кръста. Вярвам, че Той възкръсна от мъртвите. Предавам живота си на Исус точно сега. Благодаря Ти, Отче, за Твоя дар на прошка и на вечен живот. Моля Те, помог- ни ми да живея за Теб. В името на Исус, Амин.“

Ако сте се молили от сърце, Бог вече ви е приел, очистил ви е и ви е направил свободни от робството на духовна смърт. Отделете време да четете и да изу- чавате тези стихове и помолете Бог да ви говори, до- като вървите заедно с Него по пътя на своя нов живот.

Йоан 3:16

Ефесяни

I Йоан 1:9

I Йоан 5:1

I Коринтяни 15:3-4

1:4 Ефесяни 2:8-9

I Йоан 4:14-15

I Йоан 5:12-13

Молете се и искайте Бог да ви помогне, за да на- мерите добра църква, в която се изучава Библията, така че да можете да израствате в Бога и да сте насър- чавани да развивате добро взаимоотношение с Хрис- тос. Бог винаги е с вас. Той ще ви води ден след ден и ще ви покаже как да живеете този живот на изобилие, който Той има за вас!

Отпечатано в полиграфически комбинат
„Димитър Благоев“
София февруари, 2011 г.

КАЖЕТЕ СБОГОМ НА СМУТА И ОБЪРКВАНЕТО И ПОЗДРАВЕТЕ РАДОСТТА!



Объркани ли сте? Случва ли се днес нещо в живота ви, което не можете да разберете? Чудили ли сте се защо животът ви е протекъл така? Задавали ли сте въпроса: „Защо, Господи, защо?“ Същият този въпрос някога е терзал и авторката на бестселъри Джойс Майер, докато не осъзнала, че чакането на този отговор единствено крадяло мира и ограбвало радостта ѝ. Сега и вие можете да сложите край на смута и объркването... и да върнете щастието отново в живота си. Позволете на Джойс Майер да ви покаже как:

- Да сложите край на робуването на това да се опитвате да разгадаете и намерите отговор за всичко
- Да се научите да уповавате на един достоен за доверие Бог
- Да спрете да се тревожите за вчерашния и за утрешния ден
- Да спасите ума си от капаните на плътта и му помогнете да се научи да мисли духовно

Ако питате: „Защо, Господи, защо?“, значи вие задавате неправилния въпрос. Тази чудесна, незаменима книжка ще ви помогне да намерите пътя до Бога... и да се насладите на живота си както никога досега!



JOYCE MEYER
MINISTRIES

ФОНДАЦИЯ АНИМ